החליליות הקסומות

לטביה
צייר פ. למקול

בכפר אחד חי נער יתום מאבא ואמא. יום אחד בא לקברה של אמו וכרגיל התחיל לבכות. ואז שמע קול:
"תירגע, תירגע ילדי! ראה את שלושת החליליות שנחות על הקבר. הן קסומות. אם תנגן בראשונה, דמעותיך תתייבשנה. תנגן בשנייה – תתחיל לצחוק. ואם תנגן בשלישית, רגליך בעצמן תצאנה בריקודים."
הנער הביט, ואכן כך – שלוש חליליות מונחות על הקבר. הוא נשף בראשונה וזו ניגנה בעדינות כזו, באהבה כזו, שמיד הפסיק לבכות.
הוא ניסה את החלילית השנייה. היא נתנה צלילים כל כך שמחים שהתחיל לצחוק בקול.
ובסוף ניסה את השלישית. צלילי החלילית הזו הקפיצו את רגליו. בעצמו לא הבין כיצד, אבל הרגליים שלו התחילו ברקוד שמח, בלי שרצה בכך. הוא רקד וצחק וראה פתאום שסביבו מרקדים גם חיות קטנות וציפורים במעופן. מהיום הזה היתום היה תמיד שמח. כשרק הרגיש במרה שחורה מתקרבת, התחיל לנגן בחליליות שלו וכל המחשבות העצובות עברו כאילו לא היו בכלל.
יום אחד הוא הוביל פרות למרעה.

משום מה לפרות לא היה תיאבון והן רק לחכו קצת עשב ואחר כך נשכבו עצובות במרעה.
"איך זה?" חשב הנער "אחזור הביתה עם פרות רעבות? לא יתכן. תכף אגרום להן תיאבון."
הוא ניגן בחלילית השלישית ואכן – הפרות מיד קפצו על רגליהן והתחילו לקפוץ לרקוד ולהתרוצץ במרעה.
באותו זמן מלך חזר מהציד. הוא עבר בקרבת המרעה ושמע צלילים מוזרים.
השתומם המלך – מי מנגן כאן? הוא התקרב למרעה ופתאום הסוס שלו התחיל לקפץ ולרקוד. גם המלך בעצמו לא יכול היה להיאחז באוכף. רגליו קפצו ורקדו!
אך הנער ראה אותו. הוא לא רצה לעייף את המלך, ולכן הפסיק לנשוף בחלילית. המלך שאל:

"מאין לך כלי קסום כזה?"
הנער סיפר למלך מה ואיך. המלך ביקש שינשוף בחלילית הראשונה ואז שמע הרבה זמן צלילים יפים ומרגיעים. אחר כך ביקש לנשוף בחלילית שנייה וצחק זמן רב במלוא הפה. אך כשהנער רצה לנשוף בחלילית השלישית אמר המלך:
"לא, לא, כי אז אני, איש זקן, אצטרך לרקוד שוב! מוטב שתבוא אתי לטירה. עם החלילית שלך תוכל לבצע משימה שאני, עם כל הצבא שלי, אינני יכול לבצע. כן, כן! תקשיב. לפני שבועיים

בתי היחידה נחטפה על ידי מלך רע
של הממלכה השכנה. הלכתי עם הצבא
שלי כדי להחזיר אותה, אך למלך השכן
צבא גדול וחזק יותר. לך אתה ועם
החלילית הפלא שלך תכריח אותו
לרקוד ולקפוץ עד שיסכים להחזיר לי
את הילדה שלי."
הנער יצא לדרך.
הוא הלך שלושה ימים עד שהגיע
לטירתו של המלך השכן, הרע. עוד
מרחוק ראה כי המלך עצמו יושב בחלון
של הטירה ומצפה לאויבים, ובחלון
השני יושבת בת צעירה, ששופכת
דמעותיה בנהרות.
הנער נשף בחלילית הראשונה. המלך
הרע הוריד את ראשו, אך מהר מאוד
פניו נעשו נעימים וחביבים יותר.
והנערה, בת המלך, הפסיקה לבכות.
הנער נשף בחלילית השנייה. המלך,

שכבר לא נראה רע כל כך, התחיל לצחוק בקול רם. והבת כיסתה את פניה בידיים ויצאה לגינה. היא לא רצתה שהמלך הרע יראה איך היא צוחקת.
ואז הנער התחיל לנגן בחלילית השלישית. המלך הרע התחיל לרקוד בחדרו. הוא רקד וקפץ הרבה זמן, יצא לגינה והמשיך לרקוד שם עד שלא נשאר לו כוח ולא יכול היה לנשום. הוא ראה את הנער והתחיל להתחנן שיפסיק לנגן. אך הנער אמר:
"לא אפסיק, אלא אם תשחרר מיד את בת המלך השכן!"
"לא, לא אתן אותה! לא אתן!" קרא המלך הרע בקול חנוק.
"אז לא אפסיק לנגן" אמר הנער והתחיל לנגן מחדש.
המלך הרע חזר לרקוד בכוחותיו האחרונים, אך בסוף לא יכול לעמוד בכך יותר וקרא:
"קח את בת המלך ותסתלק מכאן!"
הנער לקח את ידה של הנערה והם התחילו ללכת חזרה. אך כשרק התרחקו מהטירה של המלך הרע, זה יצא לרדוף אחריהם עם כל הצבא שלו. בת המלך נבהלה מאוד אך הנער אמר:
"אל דאגה. כשהם רק יתקרבו אלינו, נרקיד אותם מיד!"
וכך היה. הצבא הגדול השיג את הבורחים אך ברגע שהנער התחיל שוב לנשוף בחלילית השלישית, כל הצבא התחיל לקפץ ולרקוד. ראה זאת המלך הרע. הוא הבין שלא יוכל לגבור על קסמים של הנער וחזר עם כל הצבא הביתה.
תוך שלושה ימים חזרו הנער עם בת המלך הביתה. המלך הזקן חיבק את

הנער ואמר:
"הרי אמרתי כבר שאתה, עם החליליות שלך, תוכלו לבצע יותר מאשר אני עם הצבא שלי? אנא, תישאר אצלי כמו בן. תנגן על החליליות הקסומות שלך, תשמח בני אדם, ואחרי מותי תהיה למלך."